

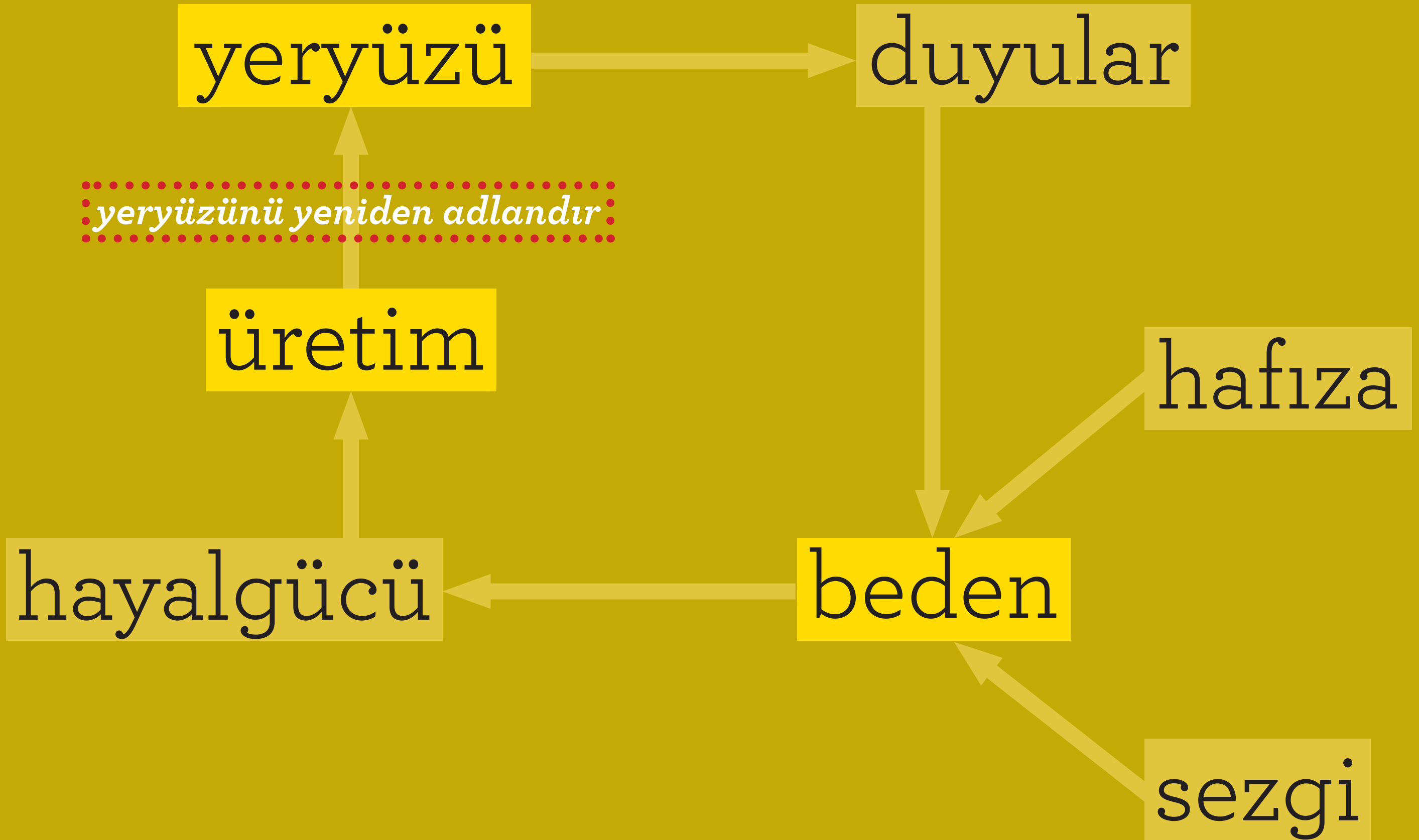
“Kişi dünya ile temas ederken bedeninin, duyularının bir toplayıcılığı vardır. Kişi kendini canlandırmak, daha canlı bir varoluş için önünde gördüğü, duyduğu, hissettiği dünyada ‘ideaların vücut bulmuş hâlleri’ ile kendini temas ettirmeye yönlenebilir. Bu bir açıklık biçiminde gerçekleşiyorsa, kendini daha canlı bir varoluş düzeyine taşıma ya da bir başka deyişle, temas ettiği ile kendine kata kata büyüme, genişleme, çoğalma devinimidir. Kişi bu çoğalmayı kendine katabilir ve içinden geçtiğini, kendi içinde bulduğu incelikli bir yöntemle dönüştürebilirse, işte o zaman ideaların kendinden yol bulup akışı ile bir başka biçimde kendi diliyle dünyaya dahil olmuş olur. Ki bu da bir başka biçimde içten dışa, dıştan içe süregelen hâlde işleyen canlanma deneyimidir denilebilir.”

—Elif Hacısalıhoğlu, 12.2023

“Romantizmde sanat,
İdea'nın felsefi
sonsuzluğunun mümkün
kıldığı her türden öznel
eğitimi sonluluk içerisinde
gerçekleştirir.”

Alain Badiou

(1937-...)

The Rite of Spring

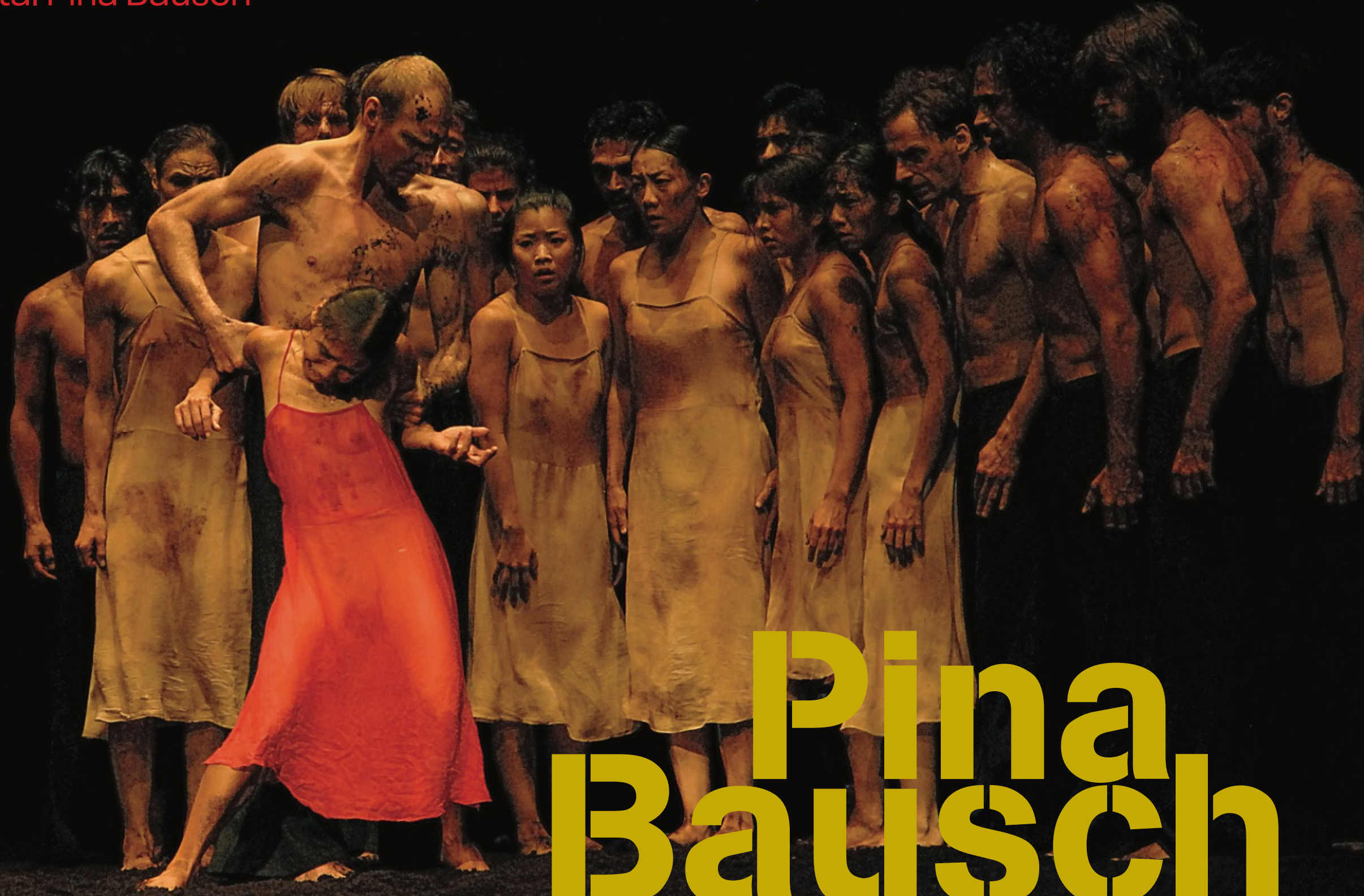
Tanztheater Wuppertal Pina Bausch

müzik: Igor Stravinsky

koreografi: Pina Bausch

sahne ve kostüm tasarımı: Rolf Borzik

işbirliği: Hans Pop

Pina Bausch

(1940-2009)

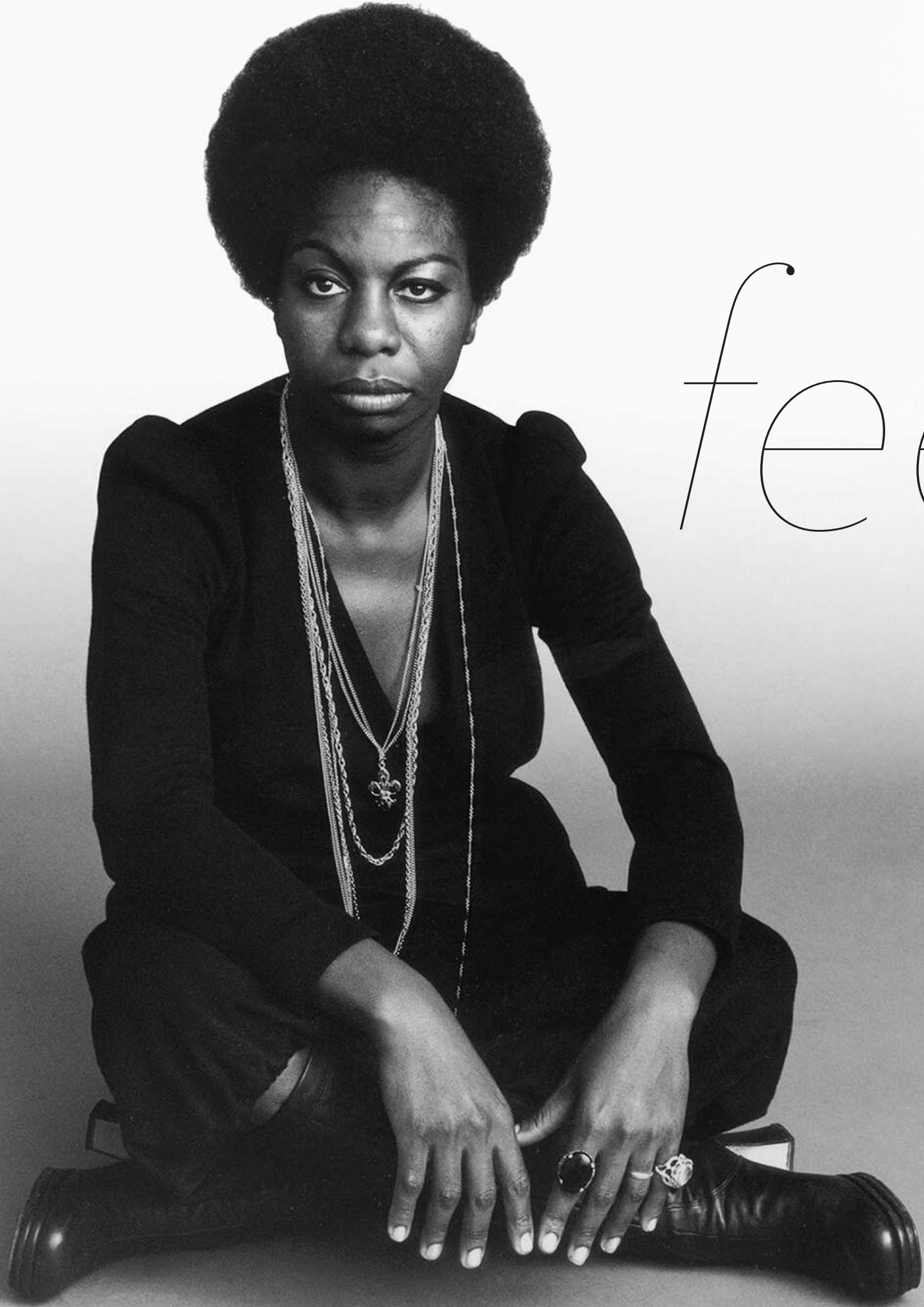
Bir Lütuf

Minnesota, Rochester'a giden yolun hemen kıyısında,
 Alacakaranlık usulca çayıra yayılıyor.
 Ve Amerika yerlilerinin o iki midillisinin gözleri
 İyilikle kararıyor.
 Söğütlerin arasından sevinçle çıkıveriyorlar
 Arkadaşımla beni karşılamaya.
 Dikenli telin üzerinden aşıp çayıra giriyoruz
 Bütün gün orada, yalnız başlarına otlamışlar.
 Bedenleri dalgalanıyor, sevinçlerini güçlkle taşıyorlar
 Öylesine seviniyorlar ki geldiğimize.
 Islak kuğular gibi ürkekçe eğiliyorlar.
 Birbirlerini seviyorlar.
 Onların yalnızlığına benzer yalnızlık yok.
 Yeniden kendi yerlerinde,
 Karanlıkta baharın taze otlarını yemeye başlıyorlar.
 İnce olanı kollarıma almak istiyorum,
 Yanıma geldiğinde
 Sol elime burnunu sürüyor.
 Siyah beyaz,
 Yelesi alnına dağılmış,
 Hafif bir rüzgâr esiyor, uzun kulağını okşuyorum
 Bir kızın bileğinin derisi kadar ince.
 Birden anlıyorum
 Bedenimden dışarı çıkabilseydim
 Çiçek açardım.

A Blessing

*Just off the highway to Rochester, Minnesota,
 Twilight bounds softly forth on the grass.
 And the eyes of those two Indian ponies
 Darken with kindness.
 They have come gladly out of the willows
 To welcome my friend and me.
 We step over the barbed wire into the pasture
 Where they have been grazing all day, alone.
 They ripple tensely, they can hardly contain their happiness
 That we have come.
 They bow shyly as wet swans.
 They love each other.
 There is no loneliness like theirs.
 At home once more,
 They begin munching the young tufts of spring in the darkness.
 I would like to hold the slenderer one in my arms,
 For she has walked over to me
 And nuzzled my left hand.
 She is black and white,
 Her mane falls wild on her forehead,
 And the light breeze moves me to caress her long ear
 That is delicate as the skin over a girl's wrist.
 Suddenly I realize
 That if I stepped out of my body I would break
 Into blossom.*

James Wright
 (1927-1980)

*feeling
good*

**Nina
Simone**

(1933-2003)